
IN HET GROTE DIERENBOS

René Gybels

Toneelmanuscript

RG

René Gybels	Annick Gybels
Baandries 5	Wijnpeerstraat 7
3583 PAAL	9820 MERELBEKE
Tel. 011/42 64 05	Tel. 09/232 25 05
Bestellingen: rene.gybels@skynet.be	
	annick.gybels@skynet.be
Website: renegybels.wixsite.com/toneel	

IN HET GROTE DIERENBOS

S p r o o k j e i n é é n b e d r i j f

door

R e n é G y b e l s

Dit toneelstuk wordt u uitsluitend ter lezing overgemaakt. Niets uit deze uitgave mag worden gekopieerd of verveelvoudigd met de oog op de uitvoering van het stuk en/of worden openbaar gemaakt op welke wijze ook zonder voorafgaande toestemming van de auteur of zijn gevolmachtigde.

Indien u het stuk wenst te spelen.

Indien u een digitale tekst ter lezing werd overgemaakt, ontvangt u een geschreven toelating om het stuk te verveelvoudigen op zoveel exemplaren als nodig voor het opvoeren van het stuk samen met het formulier “Aanvraag tot toelating” met de nodige richtlijnen inzake auteursrechten.

Indien u niet in het bezit bent van de tekst ontvangt u op eenvoudig schriftelijk, telefonisch of elektronisch verzoek, gericht aan René of Annick Gybels, GRATIS een digitale of een losbladige brochure. Hierbij ontvangt u eveneens een geschreven toelating om het stuk te verveelvoudigen op zoveel exemplaren als nodig voor het opvoeren van het stuk samen met het formulier “Aanvraag tot toelating” met de nodige richtlijnen inzake auteursrechten.

Contactpersonen: René Gybels Baandries 5 3583 Paal

Tel. 011/42 64 05

Annick Gybels Wijnpeerstraat 7 9820 Merelbeke

Tel. 09/232 25 05

Bestellingen: rene.gybels@skynet.be

annick.gybels@skynet.be

Website: renegybels.wixsite.com/toneel

PERSONAGES

4 meisjes – 4 jongens (alle alternatieven zijn mogelijk)

VOORLEZER: een jongen of een meisje, eventueel een oudere persoon. De voorlezer zit links of rechts vooraan op een stoel of bank en kan om het even wie of wat voorstellen: een vader, moeder, grootvader, grootmoeder, zelfs een dier.

DE DIEREN:

Bas, de hond (een jongen)

Fan, de wolf (een jongen)

Kakel, de kip (een meisje)

Knor, het varken (een jongen)

Mekker, de geit (een meisje).

Met enige inspiratie en creativiteit worden de kinderen omgetoverd in dieren.

ARABELLA DE SPIN: (een meisje) Ze is helemaal in het zwart en spreekt met zeer hoge stem.

TROELALA DE HEKS: (een meisje) Ze heeft een lange neus en een bezem.

DECOR

Als decor volstaan enkele dennenbomen, die een bos voorstellen.

Tussen of achter de bomen loopt een verhoog (brede stevige bank) waarop de heks en de spin zich bewegen zodat enigszins de indruk gewekt wordt dat zij zich tussen de toppen van bomen bevinden.

Links of rechts vooraan staat een zetel, een stoel of een bank voor de voorlezer.

KORTE INHOUD

De dieren in het bos zijn heel gelukkig en genieten volop van de rust en de stilte in de open natuur.

Op zekere dag wordt hun geluk verstoord .

Troelala, de boze heks is in het bos neergedaald. Zij wil de dieren weg uit het bos om er zelf te komen wonen.

De dieren zijn ten einde raad.

Ze roepen de hulp in van Arabella, de spin.

Samen bedenken ze een plan om de snode plannen van de heks ongedaan te maken en haar voorgoed te verjagen.

HET SPROOKJE

(Bij het begin van het stuk liggen de dieren rustig op de grond of bewegen zich langzaam op de open plek in het bos.)

VOORLEZER:

In het grote grote bos,
 ver van de drukke drukke stad,
 leefden de dieren heel gelukkig.
 Want er was vrede in het grote dierenbos.
 En al hoorde je de dieren soms wel eens kibbelen,
 ze maakten nooit echt ruzie.
 En vechten deden ze zeker niet.
 Ze praatten veel met elkaar in hun eigen dierspraak.
 Zo kon je Bas, de hond horen.

BAS DE HOND: Waf, waf, waf.....

VOORLEZER: En Fan de wolf.

FAN DE WOLF: Oeoeoe....oeoeoe...

VOORLEZER: Soms ook Kakel de kip.

KAKEL DE KIP: Tokketokketook..... tokketokketook...

VOORLEZER: En Knor het varken.

KNOR HET VARKEN: Gnork...gnork...gnork...

VOORLEZER: Of Mekker de geit.

MEKKER DE GEIT: Mèèè..mèèè...mèèè....

VOORLEZER:

Als het marktdag was heerste er een drukte van jewelste.
 Alle dieren praatten dan door mekaar
 zodat niemand iemand nog kon verstaan.

ALLE DIEREN TEGELIJKERTIJD:

Waf waf waf, oeoeoe oeoeoe, tokketook tokketokketook, gnork gnork gnork,
 mèèè mèèè mèèè....

VOORLEZER:

Maar op zekere dag gebeurde er iets merkwaardig.
De dieren lagen lekker te luiëren in het warme zonnetje.
En opeens hoorden ze een eigenaardig geluid,
dat steeds dichterbij kwam.

Wwwzzz...wwwzzz...wwwzzz...

De dieren keken onrustig in het rond.

Wat was dat voor vreemd geluid?

Wat gebeurde er?

En plotseling schetterde er een schelle schaterlach
tussen de toppen van de bomen.

TROELALA DE HEKS: Hèhèhèhèhèhèhèhè!!!!!!! Hèhèhèhèhè!!!!!!!

(Troelala de heks komt langzaam te voorschijn van tussen de bomen.)

VOORLEZER:

Troelala de heks was op haar bezemsteel in het bos neergedaald.

Ze kwam langzaam te voorschijn van tussen de bomen
en naderde tot bij de dieren.

Deze kropen angstig heel dicht bij elkaar.

De heks sprak met krijsende stem.

TROELALA DE HEKS:

Ik kom hier wonen in het bos.

Er is hier geen plaats meer voor jullie.

Jullie moeten hier allemaal weg, weg, weg.

VOORLEZER:

Maar de dieren waren niet van plan om zo maar te vertrekken.

BAS DE HOND:

Ik wil niet waf waf weg.

Als ik terug onder de mensen kom
moet ik weer aan de leiband.

VOORLEZER:

Zo blafte Bas de hond

terwijl hij met een meelijwekkende honds-blik naar de heks keek.

FAN DE WOLF:

En mij knallen ze zonder pardon neer, oeoëoe oeoëoe.

De mensen willen van wolven niet weten.

VOORLEZER:

Zo huilde Fan de wolf met wanhopige stem.

KNOR HET VARKEN:

Mij lusten ze wel.

Ze steken mij aan het spit,
roosteren mij boven het vuur
en eten mij op, gnork, gnork, gnork.

VOORLEZER:

Zo knorde Knor het varken
en je kon de doodsangst in zijn stem horen.

KAKEL DE KIP:

Ik wil tokketokketook
niet meer slapen in een kippenho(o)k.

VOORLEZER:

Zo kakelde Kakel de kip
terwijl ze van de éne poot op de andere sukkelde.

MEKKER DE GEIT:

Ik wil niet mèèè mèèè meer in een geitenstal.
Het is er donker en vuil en het riekt er zo vies.
Toe lieve heks, laat ons blijven.
Laat ons toch blijven, lieve lieve heks.

VOORLEZER:

Zo mekkerde Mekker de geit
en ze keek met smekende blikken naar de heks.
Maar de heks kende geen medelijden met de dieren.

TROELALA DE HEKS:

Ik ben geen lieve heks.
Ik ben een boze heks.
Ik geef jullie tijd tot deze avond.
En dan moeten jullie hier weg zijn.
En pas op,
als jullie niet vrijwillig vertrekken
zal ik je verjagen.
En als jullie tegenwerken
maak ik je allemaal ziek, heel ziek, doodziek.

(De heks verdwijnt tussen de bomen. Terwijl de voorlezer het verhaal vervolgt wordt het donker en op het einde weer licht. Eventueel wordt aangepaste muziek toegevoegd om de overgang te maken naar de volgende dag.)

VOORLEZER:

Zo krijste de heks en weg was ze

...wwwzzz wwwzzz...

op haar bezem tussen de toppen van bomen.

De dieren keken angstig en verbijsterd naar elkaar.

Maar ze besloten te blijven.

Waar moesten ze naartoe?

Ze woonden al zo lang in het grote dierenbos.

En ze wilden zeker niet terug naar de mensen.

Misschien kwam de heks wel niet meer terug.

Of zou ze haar bedreiging niet uitvoeren.

Maar 's anderendaags.....

BAS DE HOND:

Waf waf waf,

Mijn keel doet zo'n pijn.

Ik kan niet meer slikken.

Hoe moet ik nu mijn eten naar binnen krijgen.

Waf waf waf, dit is mijn straf.

FAN DE WOLF:

Oeoeoe.... Oeoeoe....

Mijn hoofd staat op barsten.

En ik was gisteren niet eens dronken.

Oeoeoe... ik voel mij zo moeoeoe.

KAKEL DE KIP:

Tokketokketook... tokketokketook.....

Ik heb zo'n pijn aan mijn kippenpoten.

Ik kan bijna niet meer gaan.

En ver vliegen heb ik nooit gekund.

Tokketokketook, de heks straft mij ook.

KNOR HET VARKEN:

Gnork gnork....

Mijn varkensoren zijn zo zwaar.

Ze hangen over mijn ogen tot op mijn lange snuit.

En kijk naar mijn staart,

de krul is eruit.

MEKKER DE GEIT:

Mèèèèè... mèèèèè...

Mijn horens gloeien van de koorts.

Ik heb zo'n verschrikkelijke dorst.

En mijn hoofd weegt als lood.

De heks wil mij zeker dood.

VOORLEZER:

Alle dieren waren doodziek.

Zo kon het echt niet verder.

Ze kropen dicht bij elkaar

om te bespreken wat er hen te doen stond.

KNOR HET VARKEN:

Gnork, gnork, gnork...

We moeten die heks verjagen.

Maar hoe?

Een dom varken als ik kan niet veel goede raad geven.

BAS DE HOND:

Waf waf waf...

Ik zou haar kunnen bijten.

Maar ik kan er niet aan.

Ze vliegt altijd op haar bezem

tussen de takken van de bomen.

FAN DE WOLF:

Oeoeoe...oeoeoe...

Ik zou haar het liefst van al verscheuren.

Maar ik krijg haar nooit te pakken

als ze op haar bezem vliegt.

MEKKER DE GEIT:

Ik kan haar mèèèè mèèèè met mijn horens omver duwen.

Maar dan moet ze wel op de grond staan.

KAKEL DE KIP:

Tokketokketook... tokketokketook....

Ik kan wel een ei leggen.

Maar met mijn klein kippenverstand

weet ik verder geen raad voor ons probleem.

VOORLEZER:

Toen alle dieren gesproken hadden
werd het heel stil in het grote bos.
De dieren dachten heel diep na over wat er hen te doen stond
om Troelala te pakken te krijgen en te verjagen.

FAN DE WOLF: Oeoeoeoe....oeoeoeoeoe!

VOORLEZER:

Het gehuil van Fan de wolf doorbrak plotseling de stilte.

FAN DE WOLF:

Oeoeoe...oeoeoe....
Ik heb een geweldig idee, geweldig, geweldig.
Wij vragen Arabella de spin
om haar webben te weven tussen de bomen.
Dan kan Troelala niet meer vliegen
en moet ze naar beneden komen.
En als ik ze dan te pakken krijg,
zal ze er van lusten.

BAS DE HOND:

Een prima idee, waf waf waf .
Ik zal haar mijn tanden laten voelen.

MEKKER DE GEIT:

En ik mèèè mèèè mijn horens.
Ik geef ze een stoot dat ze achterover valt.

KAKEL DE KIP:

Tokketokketokketook, ik help ook.
Ik nog wel niet hoe
maar het is in ieder geval een prima idee, prima, prima.
Als mijn kippenverstand niet zo klein was,
was ik er misschien zelf wel opgekomen.

KNOR HET VARKEN:

Gnork, gnork, gnork...
We moeten de spin gaan zoeken en haar om hulp vragen.
Maar hoe kunnen we ze vinden?

BAS DE HOND:

Ik zou het niet weten, waf waf.

MEKKER DE GEIT:

Mèèè mèèè mij valt wel wat te binnen.
 Iedere morgen, als de opgaande zon ons komt verwarmen
 en het bladerdek goudgeel kleurt,
 weeft Arabella met fijne glinsterende zilverdraden
 haar web, zo fijn als kant,
 tussen de takken van de bomen.
 Dan moeten wij haar roepen
 en onze nood klagen... mèèè...mèèèè ...mèèè.

VOORLEZER:

Zo gezegd, zo gedaan.
 De dieren wachten rustig af.
 En toen even later een gouden zonnestraal
 doorheen de bomen priemde,
 zagen ze een zwarte stip, die alsmaar groter en groter werd.
 Het was Arabella, de spin.

(Arabella, de spin staat tussen de bomen.)

Bas de hond stond recht, ging tot bij de spin en hief zijn klaaglied aan.

BAS DE HOND:

Waaauuuwww.... wwwaaauuuwww...
 Lieve spin, hoor ons hier klagen.
 Mogen wij u smekend vragen:
 “Help ons toch de heks verjagen”.

VOORLEZER:

En alle dieren volgden zijn voorbeeld en huilden , kakelden, knorden en mekkerden om ter meest.

ALLE DIEREN TEGELIJK:

Oeoeoe... oeoeoe.... tokketook... tokketokketook.... mèèèèèè... mèèèèèè....
 gnoork.... gnoork... wauwwwf.... wauwww...

VOORLEZER:

De spin keek de dieren meewarig aan
 en vroeg met haar lieve hoge stem:

ARABELLA:

Hebben jullie mijn hulp nodig?
 Wat is er aan de hand?

BAS DE HOND: We moeten weg uit het bos.

FAN DE WOLF: Van Troelala de heks.

KAKEL DE KIP: Zij wil hier komen wonen.

MEKKER DE GEIT: Zij heeft ons ziek gemaakt.

KNOR HET VARKEN: Omdat we niet weg willen.

BAS DE HOND: Wij kunnen ons niet weren.

FAN DE WOLF: Omdat ze tussen de kruinen van de bomen vliegt.

KNOR HET VARKEN: Wilt gij ons helpen?

KAKEL DE KIP: En uw webben weven?

MEKKER DE GEIT: Om haar de weg te versperren.

KNOR HET VARKEN: Dan kan ze niet meer vliegen en valt ze op de grond.

BAS DE HOND: Dan bijt ik haar als straf... waf... waf... waf.

FAN DE WOLF: En ik hap toe...oeoeoe...oeoeoe.

KAKEL DE KIP: Op haar kop leg ik een ei, tokketokketei... tokketokketei.

MEKKER DE GEIT: Mijn horens doen ook mee, mèèèè mèèèè.

KNOT HET VARKEN:

De heks trapt er zeker in,
als gij ons wilt helpen, lieve spin.

VOORLEZER:

Nadat alle dieren gesproken hadden
dacht Arabella even heel diep na.
Toen zei ze:

ARABELLA:

Ik wil je graag helpen.
Ik zal weven en weven

zodat het tussen de takken van de bomen
 een wirwar wordt van webben
 waar zelfs een heksenbezem niet doorheen kan vliegen.
 Deze nacht zal ik het bos omtoveren
 tot één groot spinnenweb.

VOORLEZER:

De dag ging langzaam voorbij.
 De zon ging onder in een rode gloed.
 Het werd avond en donker.

(De lichten worden gedoofd. Met aangepaste muziek worden tussen de takken van de bomen draden – uitgerafelde wol – engelenhaar- gehangen.)

De dieren sliepen niet die nacht.
 Want alhoewel het muisstil was in het dierenbos
 wisten ze dat de spin onhoorbaar maar onverdroten
 haar haast onzichtbare draden spon
 van de éne tak naar de andere.

(aangepaste muziek. Het wordt opnieuw licht.)

De volgende dag hoorden de dieren opnieuw het eigenaardig geluid.
 Wwwwzzz... wwwzzz...wwwzzz...
 De heks kwam weer aangevlogen en landde in het bos.

(De heks komt van tussen de bomen.)

Maar wat was dat?
 Plotseling geraakte ze verstrikt
 in een net van onzichtbare draden.
 Met veel moeite kon ze zich losmaken.
 Maar nauwelijks zat ze terug op haar bezem
 of ze vloog weer vast.
 Er bleef haar niets anders over
 dan op de grond te komen.

(De heks hangt vol spinnenrag.)

Wat zag ze er belachelijk uit!
 De spinnenwebben hingen van haar kromme neus
 tot op haar scherpe kin,

van haar linker lodderoor
 tot aan haar rechter rommeloer.
 Haar haren en haar gezicht zagen grijs
 van de spinnendraden.
 Ze krijste met overslaande stem:

TROELALA DE HEKS:
 Lelijke lelijke dieren!
 Jullie willen mij pesten!
 Maar wacht maar, wacht maar.
 Ik zal je krijgen.
 Ik wil het bos voor mijn alleen, voor mij alleen.

VOORLEZER: Maar de dieren riepen terug.

FAN DE WOLF: Oeoeoe, ik zal jou krijgen nu je niet meer kan vliegen.

BAS DE HOND: En ik zal je bijten, waf waf waf.

MEKKER DE GEIT: En ik stoot je omver, mèèèè mèèèè.

VOORLEZER:
 En om niet ten achter te blijven knorde het varken
 en kakelde de kip om ter hardst.

KNOR HET VARKEN EN KAKEL DE KIP:
 Gnork, gnork, gnork... tokketokketook.....tokketokketook.

VOORLEZER:
 Troelala de heks zag dat het de dieren menens was.

(De heks neemt haar bezem en vlucht tussen de bomen.)

Zo snel ze maar kon verdween ze tussen de bomen.
 Daarna schoot ze als een schicht de lucht in.
 Ze vloog en vloog en vliegt nog steeds
 als een dwaze heks in het rond.
 En als je 's avonds naar de heldere maan kijkt
 zie je soms een schaduw voorbischuiven.
 Het is Troelala de heks die nog steeds op zoek is
 naar een thuis waar ze kan wonen.
 Maar als je niet in vrede kan leven
 met de anderen om je heen,

kan je nooit een thuis vinden.
Ondertussen was de vrede weergekeerd
in het grote dierenbos.
Je kon weer Knor het varken horen,

KNOR HET VARKEN: Gnork, gnork, gnork

VOORLEZER: Mekker de geit,

MEKKER DE GEIT: Mèèèè ... mèèèè ... mèèèè

VOORLEZER: En Kakel de kip.

KAKEL DE KIP: Tokketokketook ... tokketokketook!

VOORLEZER: Bas de hond blafte er weer lustig op los.

BAS DE HOND: Waf waf waf... waf waf waf.

VOORLEZER: En Fan de wolf huilde weer zijn klaaglijk lied.

FAN DE WOLF: Oeoeoeoeoe ... oeoeoeoeoe!

VOORLEZER:

De spin spon spelend in de zon.
En alle dieren leefden nog lang en gelukkig
in het grote, grote bos
ver van de drukke, drukke stad.

E I N D E

